

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/91/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112212323
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2012:1112212323.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v právnej veci navrhovateľky: B. (B.) O., narodená XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXX XX Č. I., Č. Y. v zastúpení JUDr. Lubomír Müller, advokát, Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, Česká republika proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava o zaplatenie príslušenstva takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 590,27 eur odo dňa 09.02.2012 do 06.09.2012 a na účet právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. Lubomír Müller, advokát vedený v Č., pobočka V. - D. Č. Q., č.XXXXXXXXXX/XXXX, W.: D. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 137,43 eur a to všetko spolu do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 23.04.2012 domáhala voči odporcovi zaplatenia sumy 590,58 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 09.02.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátu.

Navrhovateľka návrh odôvodnila tým, že je vdovou po nebohom X. O., ktorý zomrel dňa 02.11.1988 a na základe schválenej dohody dedičov prešlo z dedičstva na navrhovateľku 7/8.

Rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 27.09.1962 sp. zn. 2T 169/62 bol X. O. uznaný vinným zo spáchania trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona vtedy v platnom znení a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne. X. O. bol vo výkone trestu odňatia slobody od 15.11.1962 do 18.07.1963, kedy bol podmiennečne prepustený.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Nt/15/2009 zo dňa 20.11.2009 bol rozsudok zrušený a následným uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Tv/3/2010-11 zo dňa 20.12.2010 bolo trestné stíhanie X. O. zastavené, lebo žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod k postúpeniu veci. .

Navrhovateľka dňa 08.08.2011 (datované 20.07.2011) požiadala odporcu o odškodnenie vo výške 7/8 celkového odškodnenia, ktoré prináleží pozostalým dedičom a žiadala i o náhradu ušlej mzdy s prihliadnutím k paušálnej náhrade stanovenej v § 23 ods. 1 písm. a) Zákona č. 119/1990 Zb. Paušálna náhrada ušlej mzdy vo výške 7/8 za dobu od 15.11.1962 do 18.07.1963 t.j. 8 mesiacov a 4 dni predstavuje sumu 590,58 eur [2.500 x 8 + 2.500: 30 x 4] : 30,126 x 7 : 8].

Šesťmesačná lehota na vybavenie žiadosti uplynula dňa 08.02.2012.

Odporca uplatnený nárok navrhovateľky do 6 mesiacov od podania žiadosti neuspokojil a teda navrhovateľka si uplatnila i úrok z omeškania vo výške 9% odo dňa kedy 6 mesačná lehota uplynula t.j. odo dňa 09.02.2012 do zaplatenia.

Odporca k návrhu navrhovateľky na úhradu ušlej mzdy vyjadril a uviedol, že posudzoval tento nárok v súlade s ustanovením § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii pričom dňa 17.08.2012 vydal stanovisko, ktorým navrhovateľke okrem iných nárokov podľa zákona č. 119/1990 Zb. a zákona č. 58/1969 Zb. priznal aj odškodnenie za stratu na zárobku podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. a to vo výške jej dedičského podielu 7/8 t.j. vo výške 590,27 eur (2.500 x 8 mesiacov = 20.000 Kčs/30,126; 2.500/31(júl 31 dní) = 80,65 x 4 dni = 322,60 Kčs/30,126 = 674,59 - 1/8 zo 674,59).Priznané odškodnenie bolo navrhovateľke poukázané dňa 27.08.2012 prostredníctvom Poštovej banky. Odporca mal vzhľadom na priznané a poukázané odškodnenie za to, že dôvod súdneho konania odpadol.

Odporca ďalej uviedol, že nesúhlasí s uplatnenou náhradou trov právneho zastúpenia a žiadal, aby trovy právneho zastúpenia neboli navrhovateľke priznané v súlade s § 147 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko navrhovateľka si mohla všetky nároky uplatnené voči odporcovi uplatniť na súde jedným návrhom, čím by bola zachovaná zásada hospodárnosti konania, nakoľko ide o nároky vyplývajúce z toho istého skutkového stavu a na základe toho istého právneho titulu. Navrhovateľka si však uplatnila každý nárok samostatným návrhom aj keď nároky na odškodnenie si u odporcu uplatnila jednou žiadosťou.

Jedná sa o nárok na náhradu trov pôvodného trestného konania vo výške 5,81 eur s príslušenstvom, ktorý si uplatnila návrhom na Okresnom súde Bratislava I dňa 23.04.2012 a konanie je vedené pod sp. zn. 25Ro 31/2012, nárok na náhradu nákladov výkonu trestu vo výške 35,43 eur si uplatnila návrhom na Okresnom súde Bratislava I dňa 23.04.2012 a konanie je vedené pod sp. zn. 11C 97/2012, nárok na náhradu nákladov obhajoby vo výške 575,63 eur si uplatnila návrhom na Okresnom súde Bratislava I dňa 23.04.2012 a konanie je vedené pod sp. zn. 15C 97/2012.

Navrhovateľka si teda prostredníctvom právneho zástupcu uplatňuje nároky podľa zákona č. 119/1990 Zb. každý samostatne, pričom návrhy na začatie konania sú v podstate rovnaké, okrem uplatneného nároku a jeho výšky. Takéto konanie jednoznačne vyvodzuje záver, že ide o konanie, ktorým sa navrhovateľka prípadne jej právny zástupca snaží získať výhodu, ktoré procesné právo nepredpokladá a súčasne je takéto konanie spôsobilé spôsobiť protistrane škodu vo forme nákladov spojených s právnym zastúpením. Náhrada trov konania nemá smerovať k nejakej forme potrestania povinného účastníka, ale jedine k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné k účelnému uplatňovaniu, alebo bráneniu práva. Každý má právo na spravodlivý proces, preto nie je možné tolerovať ani procesnej strane, ktorá je z hmotnoprávneho hľadiska v práve, zneužívanie subjektívneho procesného práva na ujmu protistrany.

Pred začatím konania vo veci samej navrhovateľka podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.08.2012 vzala návrh v časti o zaplatenie istiny 590,58 eur späť a konanie žiadala zastaviť z dôvodu, že odporca doručil navrhovateľke list zo dňa 17.08.2012 sp. zn. 10119/2012/153, ktorým navrhovateľke priznal náhradu manželovej ušlej mzdy vo výške 590,27 eur.

Navrhovateľka zároveň súdu oznámila, že na uplatnenom úroku z omeškania vo výške 9% zo sumy 590,27 eur odo dňa 09.02.2012 do zaplatenia trvá, nakoľko odporca o jej nároku rozhodol so značným omeškaním a teda nárok na zaplatenie úrokov z omeškania je dôvodný.

Navrhovateľka si ďalej uplatnila i náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 137,43 eur za tri úkony právnej pomoci á 38,18 eur a 3 paušálne náhrady á 7,63 eur..

Súd uznesením č.k. 16C 91/2012-39 zo dňa 31. augusta 2012 konanie v časti návrhu o zaplatenie istiny vo výške 590,58 eur podľa ustanovenia § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku zastavil a podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pripustil navrhovateľkou požadovanú zmenu petitu podľa, ktorého sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 590,27 eur odo dňa 09.02.2012 do zaplatenia a náhrady trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 14.11.2012 oznámila, že suma vo výške 590,27 eur jej bola zaplatená dňa 07.09.2012 a teda úroky z omeškania vo výške 9% požaduje odo dňa 09.02.2012 do 06.09.2012.

Uplatnené úroky z omeškania vo výške 9% zo sumy 590,27 eur odo dňa 09.02.2012 do 06.09.2012 (211 dní) predstavujú sumu 30,63 eur (590,27 x 0,09 : 366 x 211).

Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol vo veci v neprítomnosti navrhovateľky, keď navrhovateľka sa na nariadené pojednávanie vo veci neustanovila, doručenie predvolania mala riadne a včas vykázané a svoju neúčast' na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu písomne ospravedlnila, pojednávanie odročiť nežiadala a výslovne súhlasila, aby súd pojednával v jej neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie prednesmi poverenej zástupkyne odporcu, oboznámil sa s listinnými dokladmi - rozhodnutie Státného notárství v Karvine sp. zn. D/993/88-30 zo dňa 18.07.1989, potvrdenie väzenskej služby Českej republiky 19/33/2006-50/407 zo dňa 17.01.2006, uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Nt/15/2009 zo dňa 20.11.2009, uznesenie Okresného súdu Prešov č.k. 41Tv/3/2010-11 zo dňa 20.12.2010, žiadosť navrhovateľky o odškodnenie zo dňa 20.07.2011, stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR zn. 10119/2012/153 zo dňa 17.08.2012, obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C 97/2012, 15C 97/2012, 25Ro/31/2012, šeková poukážka zo dňa 07.09.2012 a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

X. O., narodený XX.XX.XXXX bol rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 2T 169/62 zo dňa 27.09.1962 uznaný vinným zo spáchania trestného činu nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona vtedy v platnom znení a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne

X. O. trest vykonal vo väznici J. v dobe od 15.11.1962 do 18.07.1963.

X. O. dňa XX.XX.XXXX zomrel. Dedičia po nebohom X. O. v rámci dedičského konania uzavreli dedičskú dohodu ako to vyplýva z rozhodnutia Státného notárství v Karvine sp. zn. D/993/88-30 zo dňa 18.07.1989. Na základe schválenej dohody dedičov prešlo z dedičstva po nebohom X. O., manželovi navrhovateľky, na navrhovateľku 7/8.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Nt/15/2009 zo dňa 20.11.2009 vo veci návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci nebohého X. O. bola podľa čl. 4 ods. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín sp. zn. To 160/62 zo dňa 30.10.1962 a podľa § 400 ods. 1 trestného poriadku bol zrušený výrok o vine a treste uložený mu rozsudkom Vojenského obvodového súdu prešov sp. zn. 2T 169/62 zo dňa 27.09.1962 v spojení s uznesením Vyššieho vojenského súdu Trenčín sp. zn. To 160/62 zo dňa 30.10.1962 ako aj ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2009.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Tv/3/2010 zo dňa 20. decembra 2010 v trestnej veci nebohého obžalovaného X. O. bolo podľa § 241 ods. 1 písmeno c) Trestného poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písmeno b) Trestného poriadku trestné stíhanie obžalovaného X. O., na ktorého bola podaná dňa 14.09.1962 obžaloba prokurátora Vojenskej obvodovej prokuratúry v Prešove sp. zn. OPv 267/62 pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že povolávací rozkaz OVS Zvolen, ktorý obdržal dňa 21.06.1962 k okamžitému nastúpeniu zvláštnej služby do strediska JRD Veľká Lúka, rozkaz nepreviedol a ani do 24 hodín po jeho obdržaní sa na miesto určenia nedostavil s odôvodnením, že je W., zastavené pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenia veci.

Navrhovateľka podaním zo dňa 20.07.2011, doručeným Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 08.08.2011 požiadala o odškodnenie vo výške 7/8 z celkového odškodnenia, ktoré prináleží pozostalým dedičom po nebohom X. O., narodenému XX.XX.XXXX.

Odškodnenie pozostávalo z

- náhrady mzdy za obdobie nezákonného väznenia od 15.11.1962 do 18.07.1963 podľa paušálnej náhrady stanovenej v § 23 ods. 1 písm. a) Zákona č. 119/1990 Zb. s príslušnou valorizáciou v zmysle § 23 ods. 6 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb.,
- náhrady nákladov výkonu trestu za obdobie nezákonného väznenia od 15.11.1962 do 18.07.1963 podľa paušálnej náhrady stanovenej v § 23 ods. 1 písm. c) Zákona č. 119/1990 Zb. s príslušnou valorizáciou v zmysle § 23 ods. 6 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb.,
- náhrady nákladov pôvodného trestného konania podľa paušálnej náhrady stanovenej v § 23 ods. 1 písm. c) Zákona č. 119/1990 Zb. s príslušnou valorizáciou v zmysle § 23 ods. 6 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb.,
- náhrady nákladov súčasného trestného konania vo výške 575,63 eur, keď išlo o nutnú obhajobu, nakoľko konanie bolo vedené vo veci nebohého,
- náhrady nemateriálnej ujmy vo výške 2.000,- eur na základe primeranosti, keď oprávnená - navrhovateľka bola v dobe väznenia vydatá a tak údel neoprávneného väznenia zdieľala spolu s manželom.

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky stanoviskom zn. 10119/2012/153 zo dňa 17.08.2012 oznámilo navrhovateľke, že na základe žiadosti zo dňa 20.07.2011 doručenej s prílohami dňa 08.08.2011 po jej prerokovaní podľa § 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom a posúdení skutkového a právneho stavu priznáva navrhovateľke podľa § 6 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. náhradu materiálnej škody v celkovej výške 631,47 eur a v ostatnej časti žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy nevyhovuje.

Priznaná náhrada škody vo výške 631,47 eur pozostáva z

- náhrady za stratu na zárobku za každý mesiac výkonu trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. čo činí 2.500,- Sk za jeden mesiac. Neb. X. O. bol vo výkone trestu 8 mesiacov a 4 dni čo predstavuje sumu vo výške 674,59 eur ($2.500 \times 8 = 20.000/30.126$; $2500/31 = 80,65 \times 4 = 322,60/30,126$). Žiadateľke patrí suma 590,27 eur t.j. náhrada vo výške jej dedičského podielu 7/8,
- náhrady trov trestného konania podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. čo činí 200,- Sk t.j. 6,64 eur. Žiadateľke patrí suma 5,81 eur t.j. náhrada vo výške jej dedičského podielu 7/8,
- náhrada trov výkonu trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. čo činí 150,- Sk za každý mesiac výkonu trestu. Neb. X. O. bol vo výkone trestu 8 mesiacov a 4 dni čo predstavuje sumu vo výške 40,47 eur ($150 \times 8 = 1.200/30.126$; $1500/31 = 4,84 \times 4 = 19,36/30,126$). Žiadateľke patrí suma 35,41 eur t.j. náhrada vo výške jej dedičského podielu 7/8,

Navrhovateľke suma vo výške 631,47 eur bola zaplatená dňa 07.09.2012.

Súd z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I vedeného pod sp. zn. 11C 97/2012 zistil, že sa týka právnej veci navrhovateľky: B. (B.) O. proti odporcovi SR - Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu škody vo výške 35,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 09.02.2012 do zaplatenia titulom náhrady nákladov výkonu trestu .

Návrh bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.04.2012. Navrhovateľka je v konaní zastúpená advokátom JUDr. Lubomír Müller, ktorému udelila plnú moc dňa 21.02.2012. Vo veci je nariadený termín pojednávania na deň 14.01.2013.

Zdôvodnenie nároku navrhovateľky na náhradu škody vo výške 35,43 eur vychádza z totožného právneho a skutkového stavu ako nárok navrhovateľky v tomto konaní..

Súd z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I vedeného pod sp. zn.15C 97/2012 zistil, že sa týka právnej veci navrhovateľky: B. (B.) O. proti odporcovi SR - Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu škody vo výške 575,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 09.02.2012 do zaplatenia titulom náhrady nákladov obhajoby. Návrh bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.04.2012 a vo veci nie je doposiaľ rozhodnuté. Navrhovateľka je v konaní zastúpená advokátom JUDr. Lubomír Müller, ktorému udelila plnú moc dňa 21.02.2012.

Zdôvodnenie nároku vychádza z totožného právneho a skutkového stavu a nárok navrhovateľky v tomto konaní..

Súd z obsahu spisu Okresného súdu Bratislava I vedeného pod sp. zn. 25Ro31/2012 zistil, že sa týka právnej veci navrhovateľky: B. (B.) O. proti odporcovi SR - Ministerstvo spravodlivosti SR o náhradu škody vo výške 5,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 09.02.2012 do zaplatenia titulom náhrady nákladov trestného konania. Návrh bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.04.2012. Navrhovateľka je v konaní zastúpená advokátom JUDr. Lubomír Müller, ktorému udelila plnú moc dňa 21.02.2012. Súd vo veci vydal dňa 07.08.2012 platobný rozkaz č.k. 25Ro/31/2012, v ktorom odporcovi uložil povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľke sumu 5,81 eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 09.02.2012 do zaplatenia a nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 48,46 eur alebo podal v tej istej lehote odpor. Odporca podal dňa 03.09.2012 voči výroku o trovách platobného rozkazu odvolanie o ktorom súd doposiaľ nerozhodol.

Zdôvodnenie nároku vychádzalo z totožného právneho a skutkového stavu ako nárok navrhovateľky v tomto konaní.

Navrhovateľka sa domáhala voči odporcovi po právoplatnom zastavení konania v časti návrhu o zaplatenie istiny vo výške 590,58 eur podľa § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku, zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 590,27 eur t.j. zo sumy, ktorú Ministerstvo spravodlivosti SR navrhovateľke titulom náhrady za stratu na zárobku za každý mesiac výkonu trestu odňatia slobody neb. X. O. dňa 07.09.2012 zaplatil a to odo dňa 09.02.2012 do 06.09.2012 t.j. do zaplatenia..

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č.58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má voči štátu ten, na kom bola väzba vykonaná, ak bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené alebo ak bol spod obžaloby oslobodený.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní,

ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo

spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 10 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 20 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd vo veci vyhodnotil vykonané dôkazy s poukazom na ustanovenie § 132 Občianskeho súdneho poriadku jednotlivo i v ich vzájomnej súvislostiach a dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na zaplatenie uplatnených úrokov z omeškania je dôvodný a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

Súd mal v konaní za preukázané, že u navrhovateľky ako dedičky po poručiťelovi nebohom X. O. bol daný právny nárok na náhradu škody v zmysle zákona 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom s použitím ustanovení zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poručiťel neb. X. O. bol odsúdený rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súd Prešov sp. zn. 2T 169/62 zo dňa 27.09.1962 pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne a že trest vykonal v dobe od 15.11.1962 do 18.07.1963.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Nt/15/2009 zo dňa 20.11.2009 došlo k zrušeniu výroku o vine a treste ako aj ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich a uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Tv/3/2010 zo dňa 20. decembra 2010 bolo trestné stíhanie zastavené pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenia veci.

Navrhovateľkou uplatnená náhrada škody titulom náhrady za stratu na zárobku za každý mesiac výkonu trestu odňatia slobody neb. X. O. podľa § 23 ods. 1 písmeno a) zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii bola dôvodná, čo preukazuje i tá skutočnosť, že Ministerstvo spravodlivosti SR po predbežnom prerokovaní náhrady škody priznalo navrhovateľke okrem iných nárokov i nárok spočívajúci v náhrade za stratu na zárobku za každý mesiac výkonu trestu odňatia slobody vo výške jej dedičského podielu 7/8 teda v uplatnenej sume 590,27 eur.

Navrhovateľka si v zmysle § 9 ods. 1 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom uplatnila nárok na náhradu škody podaním doručeným Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 08.08.2011.

Ministerstvo spravodlivosti uplatnený nárok navrhovateľky v zmysle § 10 Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom do 6 mesiacov od podania žiadosti neuspokojil, keď vo veci stanovisko, ktorým priznal navrhovateľke náhradu škody vydal až dňa 17.08.2012 a priznanú náhradu vyplatil dňa 07.09.2012..

Súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke i úroky z omeškania vo výške 9% p.a. teda vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Zz. a to odo dňa 09.02.2012, teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí šesť mesačnej lehoty uvedenej v § 10 zákona č. 58/1969 Zb.

Navrhovateľka si uplatnila nárok na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody na Ministerstve spravodlivosti SR dňa 08.08.2011 podľa § 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb a požiadala o náhradu predmetnej škody a pripojila relevantné doklady preukazujúce opodstatnenosť nároku.

V zákonom stanovenej lehote nárok navrhovateľky nebol uspokojený.

Navrhovateľka sa uspokojenia nároku na náhradu škody mohla domáhať na súde len v prípade, že do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti na predbežné prerokovanie nebol uspokojený a teda po uplynutí lehoty 6 mesiacov sa stal nárok splatným a od nasledujúceho dňa po uplynutí tejto doby sa dostal odporca do omeškania.

Nárok na náhradu škody odporca vyplatil navrhovateľke dňa 07.09.2012 a teda súd uplatnené úroky priznal do dňa 06.09.2012.

Výšku úrokov z omeškania i navrhovateľkou uvádzané omeškanie odporcu odporca nenamietal.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa 146 ods. 2 veta druhá v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože navrhovateľka po podaní návrhu vzala návrh v časti o zaplatenie istiny 590,58 eur späť. Dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľkou bolo správanie odporcu, keď navrhovateľka vzala návrh späť po zaplatení žalovanej sumy odporcom, ktorý žalovanú sumu navrhovateľke uhradil až po podaní návrhu vo veci samej. V časti návrhu o zaplatenie úrokov z omeškania bola navrhovateľka v celom rozsahu úspešná.

Súd úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 137,43 eur r.

. Tropy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z

- 3 úkonov právnej pomoci á 38,18 eur účtované zo substrátu 590,27 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písmeno a, b, Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (spolu 114,54 eur)

- prevzatie veci a príprava právneho zastúpenia zo dňa 21.02.1012

- podanie návrhu vo veci samej dňa 23.04.2012

- písomné vyjadrenie vo veci doručené súdu dňa 30.08.2012 - čiastočné späťvzatie
- paušálna suma náhrad a výdavkov v roku 2012 - 3 x á 7,63 eur (spolu 22,89 eur)

Súd pri vyčíslení náhrady trov za právne zastúpenie navrhovateľky vychádzal z ich písomného vyúčtovania právnym zástupcom navrhovateľky, ktorý vyúčtoval trovy právneho zastúpenia navrhovateľky spolu v sume 137,43 eur.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľky, ktorý o úhradu trov právneho zastúpenia požiadal poukázať na účet vedený v Č., pobočka V. - D. Č. Q., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, H.: D. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, W.: D..

Odporca žiadal, aby súd navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal v zmysle § 147 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď navrhovateľka si nárok na náhradu škody, ktorý si na Ministerstve spravodlivosti SR uplatnila jednou žiadosťou, uplatnila samostatnými návrhmi a to v konaní vedenom pod sp. zn. 25Ro 31/2012 nárok na náhradu trov pôvodného trestného konania vo výške 5,81 eur s príslušenstvom, v konaní sp. zn. 11C 97/2012 nárok na náhradu nákladov výkonu trestu vo výške 35,43 eur, v konaní sp. zn. 15C 97/2012 nárok na náhradu nákladov obhajoby vo výške 575,63 eur.

Navrhovateľka si teda prostredníctvom právneho zástupcu uplatnila nároky podľa zákona č. 119/1990 Zb. každý samostatne, pričom návrhy na začatie konania sú v podstate rovnaké, okrem uplatneného nároku a jeho výšky a takéto konanie jednoznačne vyvodzuje záver, že ide o konanie, ktorým sa navrhovateľka prípadne jej právny zástupca snaží získať výhodu, ktoré procesné právo nepredpokladá a súčasne je takéto konanie spôsobilé spôsobiť protistrane škodu vo forme nákladov spojených s právnym zastúpením.

Súd mal v konaní síce preukázané, že v tomto konaní a vo vyššie uvedených konaniach ide o spory vychádzajúce z rovnakého skutkového základu, ale zo žiadnych zákonných ustanovení nevyplýva povinnosť navrhovateľky uplatniť si svoje nároky jedným návrhom.

Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že navrhovateľka si mohla uplatniť všetky nároky smerujúce voči odporcovi jedným návrhom a to z dôvodu, že navrhovateľka je dominus litis v spore a zákon ju nijakým spôsobom nelimituje v spôsobe uplatňovania si svojich nárokov, t.j. zo žiadnych zákonných ustanovení nevyplýva obmedzenie pre navrhovateľku podať si i samostatné návrhy, ktorými sa domáha voči odporcovi náhrady jednotlivých nárokov, ktoré v konečnom dôsledku vyžadujú vlastný spôsob dokazovania

Podľa Článok 47 ods. 2 Ústavy SR má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Teda navrhovateľka má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom.

Napokon súd poukazuje i na tú skutočnosť, že v tomto konaní sa nejedná o drobný spor kedy by súd podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku mohol trovy konania nepriznať alebo krátiť a taktiež i na tú skutočnosť, že v uvádzaných konaniach nebolo o náhrade trov konania doposiaľ rozhodnuté a teda navrhovateľke náhrada trov právneho zastúpenia pri uplatnení nároku na náhradu škody nebola zatiaľ vôbec priznaná.

Súd nezohľadnil ani žiadosť odporcu, ktorý žiadal navrhovateľke nepriznať trovy právneho zastúpenia v zmysle § 147 Občianskeho súdneho poriadku podľa, ktorého účastníkovi alebo jeho zástupcovi súd uloží, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojím zavinením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

Ustanovenie § 147 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku umožňuje, aby bez zreteľa na úspech v konaní uhradil trovy konania ten účastník alebo jeho zástupca, ktorý vznik trov spôsobil svojím zavinením, alebo tieto vznikli náhodou, ktorá sa mu prihodila a to znamená, že súd môže súd uložiť i úspešnému účastníkovi, aby hradil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobil svojím zavinením. V prejednávanej veci však o takýto prípad nešlo, nakoľko v tomto konaní nešlo o zavinené spôsobenie trov konania navrhovateľkou. Navrhovateľka si návrhom uplatnila dôvodný nárok, čo v konaní bolo preukázané, v konaní bola úspešná a nijakým spôsobom nespôsobila vznik trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.